

[Indenrigsministeren]

ne rationaliseringsmulighed bliver lagt ind i det. Jeg vil også her sige, at hvis vi kan finde en anden eller en lignende måde at gøre det på, der er lidt mere rimelig, således at vi også her bedre tilgodeser de mindre apoteker, vil jeg naturligvis være meget villig til at se på det.

Jeg var glad for tilslutningen til principperne med hensyn til sygehusapoteker og for tilslutningen til principperne vedrørende pensionsordningen, men jeg forstod, at den 1. juli 1984 var for tidligt, og jeg forstod, at også fru Dagmar Mørk Jensen var lidt betænkelig ved 1. juli. Det skal jeg prøve at gøre rede for i udvalget – hvis der var nogen, der ville være så rar at stille spørgsmål om det – og prøve at forklare, hvordan vi har tænkt os at det allerede kunne træde i kraft pr. 1. juli 1984. Jeg mener faktisk, at vi på fuldt forsvarlig vis er i stand til, uden at nogen kommer i klemme – for jeg fornemmer, at det er det, man er lidt nervøs ved – at lave en pensionsordning, der træder i kraft den 1. juli 1984, uden at man, som en af ordførerne sagde, kommer løbende hele tiden og laver om i apotekernes hverdag.

Jeg vil gerne se på, hr. Henning Rasmussen, om vi under udvalgsarbejdet kan gøre det system, som vi har udtænkt for, hvordan denne overgang kunne ske allerede den 1. juli, endnu mere skånsomt over for det, jeg forstod var det store problem, nemlig spørgsmålet om prisernes højde. Det har jeg skrevet mig bag øret, og vi skal se, om vi kan komme forberedelsen af et spørgsmål i forkøbet.

Jeg skal endelig sige til hr. Henning Rasmussen, at med disse bemærkninger håber jeg at jeg har tilkendegivet, at jeg er meget interesseret i, om vi var i stand til under udvalgsarbejdet at nå så langt som muligt hen til det fælles hovedmål, vi har for dette, nemlig at få et rimeligt og godt lovforslag igennem.

Fru Karen Højte Jensen, jeg var glad for tilslutningen til principperne i lovforslaget, også glad for tilslutningen til sygehusapotekssagen, og det forstod jeg også at flere ordførere var tilfredse med, sådan som det stod i lovforslaget.

Også til fru Karen Højte Jensen skal jeg sige, at jeg altså er opmærksom på spørgsmålet om udligningssystemet og økonomisystemet. Jeg er som sagt enig i, at det er vigtigt, at vi ikke med udligningssystemet gør noget

galt over for de små og mindre apoteker, og det er noget af det, jeg tror vi må lægge os i selen for at få klaret under udvalgsarbejdet.

Det er rigtigt, at det ville være en historisk sag, hvis vi kunne få denne apotekerlov igennem. Som nogle vil vide, er det 15 år siden, man begyndte at tale om, at man skulle have en sådan apotekerlov, og jeg kan huske, at da jeg trådte ind her, var det første, jeg blev mødt med: har du tænkt dig at komme med en apotekerlov? Og da jeg sagde: mon det skal være lige med det samme?, blev jeg mødt med et »gud ske lov«, fordi det var så svært stof. Alligevel står vi altså her, fordi der er nogle ting, vi skal have løst, og derfor ville jeg være forfærdelig glad, hvis disse positive tilkendegivelser i dag kan betyde, at vi kan finde en vej.

Til fru Bente Nielsen. Tak for tilslutningen til intentionerne! Dette med udligningsordningen skal jeg ikke gentage, men sige til fru Bente Nielsen, at det var noget af det, som andre ordførere også var inde på. Det er det, vi må kigge på. Jeg var også glad for tilslutningen vedrørende sygehusapotekerne. Jeg håber i hvert tilfælde, at vi med dette lovforslag har fundet en rigtig måde at gøre det på.

Til hr. Agerschou, som jo ikke var særlig optaget af lovgivningen, forstod jeg. Jeg håber som sagt ikke, at der bliver tale om, at vi skal se lovgivningen her en tredje og en fjerde gang. Så vidt jeg har lyttet mig til her i dag, er mange af folketingets partier enige i mange af lovforslagets principper, og derfor håber jeg, vi kan finde frem til noget, sådan at vi ikke skal se et apotekerlovsforslag for tredje eller fjerde gang. Når det er nødvendigt at blande offentligt og privat i denne sag, er det, fordi vi netop har det overordnede mål at sprede apoteksforsyningen, og derfor er dette system opretholdt.

Til fru Dagmar Mørk Jensen. Jeg har omtalt udligningsordningen, og jeg har også sagt, at jeg håber, vi kan klare problemet med 1. juli 1984 i udvalgsarbejdet og klargøre, at det rimeligt og forsvarligt kan lade sig gøre. Der vil ikke være tale om hastværksarbejde. Der er heller ikke tale om at foregribe et økonomisystem eller noget andet noget, som man synes man måske gerne ville have lidt bedre lejlighed til at drøfte. Det mener jeg ikke, og det vil jeg gerne kunne bevise under udvalgsarbejdet. Jeg kan sige, at regeringen lægger megen vægt på, at vi får dette